

som sagt, men jeg skal nu ikke mere fastholde Venævnelsen tendentios, men kun sige, at hvad det ærede Medlem sagde, var urigtigt, at det var urigtigt, at vi vare „endte“ med den rene Befæstning. det er slet ikke Tilfældet. Vi ere komne til at begynde med den rene Befæstning, vi have ikke opgivet det Øvrige, og jeg vil haabe, at vi efterhaanden naae at faae det Andet med. Smidlertid er det jo dette Thing, som kommer til at afgjøre, hvor vi skulle ende. Det er kun det Nødvendigte, som Regjeringen foreløbig har forlangt ved de foreliggende Forslag; man har forlangt, at der skal udføres det mest Paatrængende, og saa haaber man senere at faae de andre Forslag udførte. Jeg skal slet ikke disputere med det ærede Medlem om, i hvilken Grad de foreliggende Planer have være omstiftende. Det er en Skjønssag. Jeg skal heller ikke disputere med ham om, i hvilken Grad denne Bæyling i Planen er betinget af den Udvikling, der er foregaaet paa Militærteknikens Omraade, men jeg skal kun med et Par Ord skitfere Udviklingen i de foreliggende Forslag. Kommissionsbetænkningen af 1872 er jo det egentlige Udgangspunkt fra alle disse Forslag, den foreslog en Enceinte, som laa bag ved Damhusjøen og dens Afløb, altsaa nærmere ved Kjøbenhavn, og et Fort omtrent paa Valbøiene. Kort Tid efter kom man til det Forslag, hvor Enceinten var flyttet ud der, hvor Fortet skulde have ligget, og det er naturligtvis slet paa Grund af den forøgede Skubbidde. Senere er Enceinten lagt endnu længere ud, nemlig der, hvor de yderste Forter skulde have ligget. Tager man Fortet over Gladsjæplateauet, da ere Forterne der begyndte paa Thingøi; senere ere de skudte frem Vesten for Gladsjæ. Saa vi Nord paa var Enceinten en Tid ved Hellerup; nu er den rykket ud længere Nord paa, det Hele gaar altsammen i en bestemt Retning og har den bestemte Grund, som jeg antydede. Det ærede Medlem nævnte et enkelt Punkt, nemlig at der i Forslaget havde været et Par befæstede Punkter ved Eremitagesletten, som senere ere forbundne derfra. Saa, det er meget muligt, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at Forslaget om disse Værker aldrig er blevet forelagt dette Thing; det var kun fremsat af Ingenieurkorpsjet, og Udvalget har maasse set det, men det har ikke foreligget som Forslag for Thinget. At man endelig tilsidst er endt med en Linie bag ved Dngby Enge, det har sin Berettigelse derved, at man nu anvender Pantserkonstruktioner; men man vilde aldrig

have gjort Saadant i den Tid, hvor man ikke let kunde have tænkt sig Anvendelsen af Pantserkonstruktioner. I sit store Hele og i sin Almindelighed paastaar jeg, at det er det samme Forslag, som bestandig har foreligget. Det ærede Medlem fremdrog dernæst ogsaa Forholdet mellem Land- og Søbefæstningen, som Bevis paa, at der havde fundet en Bæyling Sted. I Halvfjerdserne stillede man store Fordringer til Søbefæstningen, jeg tror 30—40 Millioner, men senere er man gaaet ned, saaledes at man nu kun stiller Fordringer om det ene Middegrundsfort, hvortil rigtignok maa lægges de svære Kanoner, vi have faaet i de senere Aar. Grunden dertil er netop den forøgede Virkning som det svære Skytz har overfor Skibene. Men jeg indrømmer, at det er en Skjønssag; kan det møre det ærede Medlem at sige, at vore Ingenieurer have samlet, gjør det ikke saa meget; jeg tror rigtignok, at jeg paa deres Vegne bør hævde, at de ikke have gjort det mere, end der ligger i Sagens Natur. Det ærede Medlem kom i Gaar tilbage til Nordfronten og vilde med Hensyn dertil fastholde, at Kritiken var kommen frem overfor den Del af Befæstningen, som er anlaet provisorisk. Jeg skal dertil bemærke, at jeg heller ikke har næget, at der er fremkommet en Kritik om Nordfronten, men jeg vil hævde det, at saalænge det kun er denne Stump Befæstning, saalænge det kun skal tjene til Beskyttelse af en Feltbefæstning, saalænge hele Udgangen til Byen er aaben paa store Steder, har den Indvending, det ærede Medlem gjorde gjældende, om Domneringen fra disse Høider, aldeles ingen Betydning. Nordfronten er stærk nok nu, som den er, til det Brug, man for Dieblisset skal have af den, og saalænge vi ikke ere komne betydeligt videre; det kan altid blive Gjenstand for Undersøgelse, hvad vi senere skulle gjøre. (En Stemme: Det skal passe ind!) Saa, det passer netop udmærket ind. Dernæst kom det ærede Medlem ind paa Rødningspørgsmaalet igjen og mente, at naar jeg havde sagt, at det var et Par Træer, der skulde ryddes, da var denne Angivelse ikke i Overensstemmelse med Forholdene. Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at mine Bemærkninger angaaende disse Par Træer gjaldt netop Feltbefæstningen, som den nu er, og jeg har netop udtalt, at komme vi ikke videre med Fæstningsværket nu, end at vi skulle forsvare Kjøbenhavn med en Feltbefæstning, rydder man ikke Dyrehaven. Det var det Forhold, som jeg omtalte, og det var det, jeg mente med det Udtryk, jeg brugte. For Resten an-